

УДК 821.161.2-2-93
К 53

Книжка на сцені [Текст] : збірник п'єс за мотивами книжок українських авторів. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 304 с.

К 53 ISBN 978-617-679-864-4

У вас у руках — збірник, до якого увійшло вісім п'єс-переможниць I Конкурсу українськомовних п'єс для дітей та підлітків «Книжка на сцені». Видавництво Старого Лева провело цей конкурс спільно з офісом «Львів — місто літератури», щоб привернути увагу театралів до книжок сучасних українських авторів. За адаптованими до сцени творами можна поставити вистави і для маленьких глядачів, і для підлітків. Цей збірник стане в пригоді і керівникам театральних гуртків, і шкільним колективам — усім, кого зачаровує магичний світ театру і дійство, яке відбувається за лаштунками.

УДК 821.161.2-2-93

Тетяна Янко

Хтось, або Водяне серце

За однойменною книжкою
Вікторії Амеліної

ДІЙОВІ ОСОБИ:

РИБКА ЖОВТА — трошки товста й не дуже рухлива
РИБКА СМУГАСТА — найспритніша й найвеселіша
РИБКА БЛАКИТНА — дуже романтична й часом налякана
ЧЕРЕПАХА — дуже стара й мудра
ХТОСЬ — новий мешканець акваріума
ЛЮДИНА НА ІМ'Я ІВАН — самотній чоловік

© Марія Фов, обкладинка, 2021
© Видавництво Старого Лева, 2021

ISBN 978-617-679-864-4

Усі права застережено

[>>>](http://kniga.biz.ua)

Усе відбувається в невеличкій квартирі, де живе самотній чоловік. Він має гарнесенький акваріум на підвіконні. Там живуть три рибки та одна черепаха. Але він занадто маленький, аби побачити, що саме там відбувається, тому на сцені розміщений ще один великий акваріум, де можна побачити всіх, хто там живе, ніби у великий телескоп. А позаду видніються обриси вікна — там також щось відбувається.

В акваріумі плавають три рибки, махаючи хвостиками, плаваючі наввипередки та плескаючи у плавники. Велика стара черепаха повільно пересувається з одного боку в інший. Інколи вона тримає для рибок, на їхнє прохання, невеличкий прапорець. Черепаха махає ним, сигналізуючи про початок перегонів.

ЧЕРЕПАХА

Перемагає той, хто першим повернеться до мене.
На старт, увага, руш!

Рибки швидко плывуть в один бік і відразу ж повертаються назад.

ЧЕРЕПАХА

Перемога за Смугастою!

Рибки мовчки вітають із перемогою Смугасту і знов штурхають Черепаху, яка постійно засинає на їхніх привітаннях.

Лунають кроки. Рибки одразу припиняють гру і плывуть між водоростями до верху акваріума.

ЧЕРЕПАХА

От і весь інтерес у вас. Погратися та попоїсти. Ех-хе-хех. Де мої роки...

Худорлявий чоловік із дуже сумними очима та понуреними плечима підходить до акваріума з двома невеличкими пакунками. Судячи з вигляду, він дуже самотній.

ЧЕРЕПАХА

Доброго вечора!

Чоловік мовчки сипле їжу в акваріум.

ЧЕРЕПАХА

Як завжди — мовчазний і не привітний.

Рибки, обганяючи одна одну, хапають їжу. Весело сміється Смугаста. Жовта тягне харчі до

схованки — надто вже любить поїсти. Блакитна, з'ївши декілька шматочків, несе їжу черепаці.

ЧЕРЕПАХА

Дякую тобі, моя любя!

Чоловік бере другий пакунок і опускає в акваріум щось дуже дивне — якусь невідому істоту, прозору, ніби й велику, але водночас маленьку. Побачивши дивне створіння, Жовта рибка мало не давиться їжею. Блакитна швидесенько ховається за черепаху. А Смугаста ховається за водорість. Невідома істота опускається на дно акваріума й усміхається всім.

ХТОСЬ

Доброго дня!

ЧЕРЕПАХА

Хто ти?

ХТОСЬ

Хто я? А це як?

ЧЕРЕПАХА

Як... Просто... Я — Черепаха. А це — рибки! Смугастик, Жовтий, Блакитна! Тільки вони не вміють говорити, тому я кажу за них. А ти хто?

ХТОСЬ (здивовано, ніби намагаючись згадати, хто він. Говорить дуже сумно).

А... я... виходить, що не знаю, хто я... Говорити я вмію, але я не чув, щоб хтось мене якось називав... А ти не знаєш, хто я?

ЧЕРЕПАХА

Уперше бачу. Хоча, може, і не вперше, але я вже така стара, що забула всі імена.

ХТОСЬ

Отже, ніхто не знає, хто я? *(Дивиться на чоловіка, який його приніс.)* А в нього можна запитати? Якщо він мене сюди приніс, то, мабуть, знає, як мене звуть.

Хтось наблизився до самого скла акваріума й покликав.

ХТОСЬ

Доброго дня... *(Далі звертається до черепахи.)* А як його звуть?

МОРОЗ

Тебе Вогонь цього навчив?

Марічка мовчить, опустивши очі.

МОРОЗ

Колись він прокинеться й, можливо, прийде сюди знову. У нас мине багато років, у вас — лише кілька! Та чи ти ще віритимеш у наш світ, чи все забудеш, залежить від тебе.

МАРІЧКА *(дивлячись у зал).*

Я не забуду! Знаю, що не забуду!

Сяйво згасає, Мороза вже не видно.

Завіса.

Зміст

Тетяна Янко	
Хтось, або Водяне серце	3
<i>За однойменною книжкою Вікторії Амеліної</i>	
Світлана Лінинська	
Пан Сирник і різдвяний пампушок	21
<i>за однойменною авторською книгою</i>	
Ірина Шамахіна (Коник)	
34 сонячні дні і один похмурий	40
<i>За однойменною повістю Олі Русіної</i>	
Наталка Малетич	
Пошта святого Миколая	105
<i>За однойменним авторським оповіданням</i>	
Софія Юрченко	
Мамо, ми ставимо виставу	121
<i>За повістю Оксани Луцєвської «Задзеркалля»</i>	
Наталка Малетич	
Догхантер	186
<i>За однойменним авторським оповіданням</i>	
Марина Ривалко	
Марічка і Червоний Король	212
<i>Фантастична казка за повістю «Марічка і Червоний Король. Подорож туди, де сніг»</i>	

[>>>](http://kniga.biz.ua)